

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 6Co/119/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1417205352
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Kučerová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2021:1417205352.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Kučerovej a členov senátu JUDr. Martina Murgaša a Mgr. Jany Janics Bajánkovej v právnej veci žalobcu: Správcovské bratislavské družstvo, so sídlom Drobného 27, Bratislava, IČO: 35 803 843, zastúpeného Advokátska kancelária JUDr. Barbora Holíková, s.r.o., so sídlom Staré Grunty 162, Bratislava, IČO: 36 863 971 proti žalovanému: O. V., D. X.XX.XXXX, N. C. X, N., o zaplatenie 277,43 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava IV, č. k. 10C/26/2017-83 zo dňa 3.júla 2018, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.
- II. Žalobcovi sa **p r i z n á v a** proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 277,43 Eur a zmluvnú pokutu vo výške 0,1% za každý deň omeškania zo sumy 277,43 Eur od 24.6.2016 do zaplatenia; žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, o výške ktorej si vyhradil rozhodnúť po právoplatnosti rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

2. Súd v dôvodoch napadnutého rozsudku súd prvej inštancie poukázal na svoje skutkové zistenia, podľa ktorých je žalovaný výlučným vlastníkom bytu Č.. XXX nachádzajúceho sa na XX. A.. vo vchode C. X, bytového domu súp. č. XXXX na ulici C. X S. N. - W., zapísaného na U. Č.. XXXX, katastrálne územie W.. Žalobca je na základe ust. § 8 a nasl. zákona č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov v znení neskorších predpisov a na základe Zmluvy a výkone správy č. 5/2003 zo dňa 27.6.2003 správcom bytového domu, v ktorom sa nachádza byt žalovaného. Žalovaný nepoukazoval zálohové platby v predpísaných výškach a termínoch v zmysle ust. § 10 zákona, čím mu vznikol dlh vo výške 277,43 eur. Žalobca vykonal vyúčtovanie nákladov spojených s užívaním bytu za obdobie od 1.1.2015 do 31.12.2015 a zistil, že žalovaný má za uvedené obdobie nedoplatok na zročnom vyúčtovaní nákladov za užívanie bytu a služieb s tým spojených vo výške 277,43 eur s prísli.

3. Za tohto skutkového stavu, právne odkazujúc na § 8a ods. 2, § 10 ods. 1,2,3,6 zákona č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov v znení neskorších predpisov /ďalej len " bytový zákon"/, dospel súd prvej inštancie k záveru, že žaloba je dôvodná. Skonštatoval, že žalovaný neuhradil ku dňu podania žaloby nedoplatok z ročného vyúčtovania nákladov za užívanie bytu a služieb s tým spojených za rok 2015. Ozrejmil, že žalovaný síce predložil v rámci procesnej obrany listiny

preukazujúce platbu zo dňa 20.6.2017 vo výške 202,20 Eur, zo dňa 18.7.2017 vo výške 202,- Eur a zo dňa 14.8.2017 vo výške 202,20 Eur, ale predmetné úhrady nemožno považovať za platby za ročné vyúčtovanie nákladov za obdobie roku 2015 (t.j. za žalované obdobie), nakoľko boli žalobcom započítané na úhradu ostatných nedoplatkov žalovaného, ktorý mal nepravidelnú platobnú disciplínu vo vzťahu k týmto platbám, pričom žalovaný má nedoplatok aj za ročné vyúčtovanie za rok 2016, 2017. Súd prvej inštancie uzavrel, že predmetné platby žalovaného nie sú úhradou za ročné vyúčtovanie roku 2015, a preto zaviazal žalovaného na úhradu celej požadovanej sumy 277,43 Eur s príslušenstvom v zmysle žalobnej požiadavky žalobcu. Nakoľko sa žalovaný dostal s plnením peňažného dlhu do omeškania, zaviazal ho aj k zaplateniu zmluvnej pokuty vo výške 0,1 % za každý deň omeškania zo sumy 277,43 Eur od 24.6.2016 do zaplatenia, a to v súlade s čl. IV bodu 9 Zmluvy o výkone správy č. 5/2003 zo dňa 27.6.2003.

4. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol v zmysle § 262 odsek 1 v spojení s § 255 odsek 2 C.s.p., teda podľa zásady úspechu v konaní a plne procesne úspešnému žalobcovi priznal voči žalovanému plnú náhradu trov konania. O výške náhrady trov konania rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením podľa § 262 ods. 2 C.s.p.

5. Proti tomu rozsudku podal odvolanie žalovaný a navrhol odvolaciemu súdu napadnutý rozsudok zrušiť v plnom rozsahu. Dôvodil, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, nakoľko žalovaná čiastka bola žalobcovi uhradená po dohode so zástupkyňou vlastníkov bytov a nebytových priestorov po splatnosti v dvoch splátkach, o čom predložil doklady, ktoré však súd prvej inštancie nesprávne vyhodnotil. Taktiež namietal, že v zápisniciach o pojednávaní sú uvedené aj nepravdivé skutočnosti.

6. Žalobca navrhol rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť. Odvolanie žalovaného považoval za nedôvodné. K odvolacej argumentácii žalovaného uviedol, že súd prvej inštancie sa v odôvodnení rozsudku dostatočne vysporiadal s tvrdeniami o úhrade žalovanej sumy pred doručením žaloby, keď mal za preukázané, že žalovaný ku dňu podania žaloby nedoplatok z ročného vyúčtovania za rok 2015 neuhradil, keď nemohol prisvedčiť žalovanému, že ním tvrdené platby boli úhradami za ročné vyúčtovanie 2015. Dodal, že žalovaný má nedoplatok aj za obdobie od 1.1.2016 do 31.12.2016, v ktorej veci je vedené konanie pod sp. zn. 18C/21/2018 na Okresnom súde Bratislava IV (predtým pod sp. zn. 14Up/271/2018 na Okresnom súde Banská Bystrica), kde žalovaný v odpore proti platobnému rozkazu preukazoval zaplatenie dlžnej sumy za ročné vyúčtovanie za rok 2016 rovnakými potvrdeniami o platbách, akými preukazoval zaplatenie dlžnej sumy za rok 2015. Uzavrel, že z uvedeného vyplýva, že žalovaný účelovo preukazuje úhrady nedoplatkov za ročné vyúčtovania rôznych rokov, tak ako mu to vyhovuje identickými platbami. Tvrdenie žalovaného, že sa na uhradení a započítaní platieb za dlžnú sumu dohodol so zástupkyňou vlastníkov bytov a nebytových priestorov považoval za nepreukázané, nakoľko toto tvrdenie nepreukázal.

7. Žalovaný v odvolacej replike zotrval na svojej argumentácii. Vo vzťahu k jeho platbám dodal, že sa súhrnne jednalo o úhradu 1.602,35 Eur, ktoré zaplatil na účet žalobcu s pridelením variabilného symbolu pre úhradu nedoplatkov, ktorý bol uvedený vo vyúčtovaniach.

8. Odvolací súd, ktorý bol viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 C.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie, prejednal odvolanie žalovaného bez nariadenia odvolacieho pojednávania a dospel k záveru, že nie je dôvodné.

9. Civilný sporový poriadok v ustanovení § 387 ods. 2 dáva odvolaciemu súdu možnosť v prípade, že sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia obmedziť sa len na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

10. V preskúmvanej veci rozhodnutie súdu prvej inštancie zodpovedá požiadavkám kladeným na odôvodnenie súdneho rozhodnutia v zmysle § 220 C.s.p., pretože v ňom uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania a stanoviská strán sporu k prejednávanej veci, citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednaný prípad, a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Prijatý záver o povinnosti žalovaného zaplatiť nedoplatok z vyúčtovania nákladov za užívanie bytu a služieb s tým spojených za rok 2015 dostatočne a zrozumiteľne vysvetlil. Odôvodnenie napadnutého

rozsudku dalo odpoveď na skutkovo a právne relevantné otázky súvisiace s predmetom konania, keď v dostatočnom rozsahu zodpovedalo, prečo bolo žalobe vyhovené.

11. Odvolaciu argumentáciu žalovaného, podľa ktorej platby vykonané dňa 20.6.2017, dňa 18.7.2017 a dňa 14.8.2017 po 202,20 Eur, boli určené na uhradenie nedoplatku z ročného vyúčtovania za rok 2015, vyhodnotil odvolací súd ako irelevantnú. Keďže žalovaný pri týchto platbách nešpecifikoval ich účel, žalobca nebol povinný tieto priradiť ako platby slúžiace na úhradu nedoplatku za rok 2015. V zmysle ustálenej judikatúry je veriteľ v danom prípade žalobca, pri platbách, pri ktorých nie je uvedená poznámka na čo sú určené, oprávnený započítať tieto na existujúci dlh podľa ním uplatnenej priority. Žalobca v rámci ním stanovenej priority uvedené platby započítal na úhrady zálohových platieb za rok 2017, nakoľko žalovaný tieto riadne neuhrádzal (porovnaj aj rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 21Cdo/326/2004).

12. K námietke žalovaného, že dlh uhradil platbami vykonanými prevodmi z účtu dňa 20.6.2017 vo výške 202,20 eur, dňa 18.7.2017 vo výške 202,20 Eur a dňa 14.8.2017 vo výške 202,20 Eur, čo vyvodzuje zo skutočnosti, že pri týchto platbách uviedol variabilný symbol „VS 2647“, ktorý mal žalobca určiť pre nedoplatky, odvolací súd uvádza, že z obsahu spisu (č. l. 17 spisu) vyplýva, že variabilný symbol VS 2647 bol pridelený všeobecne kontu žalovaného, a teda neslúžil výlučne na úhradu nedoplatkov, ale rovnaký variabilný symbol sa týkal akýchkoľvek iných úhrad žalovaného súvisiacich s uhrádzaním nákladov za užívanie jeho bytu a služieb s tým spojených. Odvolací súd navyše poukazuje na tú skutočnosť, že žalobca preukazoval uhradenie dlhu z rôznych vyúčtovaní (za rôzne roky) čiastočne totožnými platbami (platby zo dňa 20.6.2017, dňa 18.7.2017 a dňa 14.8.2017, každá vo výške 202,20 Eur). Žalovaný rovnako dôkazne nepreukázal ním tvrdenu dohodu o takomto spôsobe úhrady nedoplatku so zástupkyňou vlastníkov bytov a nebytových priestorov bytového domu C. X, N. a žalobcom.

13. Pokiaľ žalovaný v odvolaní namietal, že v zápisniciach o pojednávaní sa nachádzajú nepravdivé skutočnosti, odvolací súd konštatuje, že sa touto jeho argumentáciu nemohol zaoberať, keďže bližšie neozrejmil, o ktoré konkrétne skutočnosti ide.

14. Zohľadniac vyššie uvedené možno uzavrieť, že obsah odvolania žalovaného nebol spôsobilý spochybniť správnosť záverov napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie z hľadiska odvolacích dôvodov výslovne v ňom uvedených, pričom ani v odvolacom konaní neboli zistené také nové rozhodujúce skutočnosti alebo dôkazy, ktoré by mali za následok zmenu skutkového stavu alebo by spochybňovali správnosť právnych záverov, na ktorých súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie. Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 C.s.p. ako vecne správne potvrdil.

15. O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 C.s.p. Žalobcovi, ktorý mal v odvolacom konaní plný úspech, priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

V zmysle § 262 ods. 2 C.s.p. o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

16. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

c/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

d/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

e/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 427 ods. 1 prvá veta C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne /dovolacie dôvody/ a čoho sa dovolateľ domáha /dovolací návrh/ (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C.s.p.).